

at sager vedrørende lov om det færøske penge-  
væsen overføres fra Statsministeriet til Økono-  
ministeriet,

at sager vedrørende Ørestadsselskabet I/S  
overføres fra Finansministeriet til Trafikmini-  
steriet.

Jeg tillader mig at anmode hr. formanden om at  
underrette Folketinget herom.

sign. Poul Nyrup Rasmussen  
/Peter Lauritzen«

Statsministeren har meddelt mig, at han i hen-  
hold til forretningsordenens § 19, stk. 2, ønsker  
at give Folketinget en redegørelse om rigets  
almindelige stilling og de af regeringen  
påtænkte foranstaltninger.

#### **Redegørelse af statsministeren i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2**

**Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):**  
Den 11. marts sammensatte vælgerne et nyt  
Folketing. Et nyt arbejde kan gå i gang – et nyt  
kapitel for Danmark. Men det bliver ikke et  
arbejde, der fortsætter, som om ingenting er  
hændt, for vælgerne ville jo mere end det.  
Regeringen opfatter valgets resultat som udtryk  
for, at vælgerne også klart tog stilling til, hvil-  
ken hovedvej, hvilken retning vi skal vælge for  
det danske samfunds positive forandringer i det  
21. århundrede.

Danmark er godt på vej nu. Regeringen by-  
gger det politiske arbejde på to hovedspor. For  
det første vil vi kompromisløst fastholde den  
økonomiske kurs, som har sikret den helt for-  
rygende fremgang for Danmark gennem fem år,  
og for det andet vil vi tage fat på en helt ny tid  
i vores samfundsudvikling, hvor vi alle med  
fornuft og med ansvar skal bruge den ny frem-  
gang igennem de seneste fem år til at bringe  
gælden ned og kvaliteten op i vores land.

Men vi vil mere end det. Det er vores ambi-  
tion at sikre, at Danmark kan klare sig godt i  
det 21. århundrede i den internationale konkur-  
rence, og samtidig at vi kan gøre det på en  
sådan måde, at alle – alle – er med, hverken  
mere eller mindre. Vores samfund skal jo ikke  
opdeles, så der er nogle, der er indenfor, og  
nogle, der er udenfor. Vi vil forene den person-  
lige frihed, samhørigheden og fællesskabsfølel-  
sen og vejen til det på en sådan måde, at vi alle  
kan bidrage, og at vi alle får reelle muligheder

for at bidrage. Det er de værdier, vi bygger på i  
det danske samfund. Det er de værdier, vi vil  
kæmpe for, og det er de værdier, regerings-  
grundlaget er udformet på og dermed hoved-  
linjerne for de kommende års politiske arbejde,  
sådan som regeringen ser det.

Vi har vel nu små tre måneders arbejde foran  
os her i Folketinget med en særlig periode på  
tre uger op til folkeafstemningen. Regeringen er  
for sit vedkommende ikke i tvivl. I de kommen-  
de måneders politiske arbejde er den aller,  
allervigtigste opgave netop den forestående fol-  
keafstemning om Amsterdamtraktaten. Befolk-  
ningens beslutning den 28. maj bliver af afgø-  
rende betydning for, hvilke muligheder vi får i  
vort danske samfund ved indgangen til det 21.  
århundrede.

Vi har et godt afsæt for at gøre os gældende i  
Europa. Det gælder både politisk, og det gælder  
økonomisk. Sandheden er jo den, at orden i  
økonomien er en af forudsætningerne for, at der  
overhovedet bliver lyttet til os. Lige så klart er  
det, at præcise holdninger og effektiv forhand-  
lingskraft er forudsætningen for, at vi kan sætte  
os spor.

Vi har gode erfaringer fra de senere års inter-  
nationale samarbejde. Vi har vist, at et mindre  
land, et land som vores, båret af ideen om men-  
neskerettigheder, båret af ideen om sammen-  
hold og ordentlig velfærd, båret af ideen om, at  
vi skal kunne være her alle sammen, godt kan  
gøre sig gældende internationalt. Vi har vist, at  
vi kan gøre en forskel. Det synes jeg er vigtigt at  
understrege som grundlag for befolkningens  
stilling til Danmarks placering i Europa. Sand-  
heden er jo, at fremgang, frihed og fællesskab  
ikke blot er noget, vi kan sikre inden for vores  
eget lands grænse. Det forudsætter også et  
samarbejde mellem landene. De mål, vi har sat  
os, kan vi ikke nå alene. Vi kan nå dem i tæt  
samarbejde med de andre.

Jeg vil også gerne i dag understrege, at vi har  
lært af folkeafstemningen den 2. juni 1992 og  
den 18. maj 1993. Vi har lyttet, og vi har lært.  
Danskerne vil jo godt være en del af Europa;  
Europa må også godt være en del af Danmark,  
men også kun en del. Vi vil på den ene side  
gerne være os selv, men heldigvis skal vi aldrig  
være os selv nok.

Jeg synes, der er tre afgørende grunde til, at  
regeringen vil anbefale den danske befolkning  
at stemme ja ved den kommende folkeafstem-  
ning, og lad mig nævne dem alle tre.